

POBRESA pàg 3

Arrels avisa: el problema del sensellarisme cada cop és més elevat

"BONA CAMPANYA" pàg 14

La Fundació Barcelona Comerç, amb Pròsper Puig al capdavant, fa un bon balanç de Nadal

línia ^{15 anys} Sant Andreu

Gener 2024 · Núm. 160 · liniasantandreu.cat

Una ruta reivindicarà el llegat històric del Rec Comtal

Arrenquen les obres d'un dels projectes per explicar la importància d'aquesta infraestructura d'origen medieval pàg 10

Foto: Ajuntament

Esperit agrícola

Sant Andreu viu una nova edició dels Tres Tombs pàg 10

CULTURA pàg 10

El Concurs de Música Acústica de l'Espai Jove Garcilaso fa 25 anys

CONDOL pàg 10

El districte s'acomiada de dos líders veïnals històrics

A FONTS pàgs 12 i 13

Quan els noms dels carrers fan la cosa

Via Júlia
ASSESSORS

Honestedat i servei, el nostre valor

ADMINISTRADOR DE FINQUES COL·LEGIAT NÚM. 4281

Administració de Finques

- Gestió arrendaments (Pisos, locals...)
- Comunitats de propietaris
- Taxacions
- Contractes d'arres i arrendaments
- Tramitació hipoteques
- Traspassos

Oficines Centrals · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona · Tèl. 933 506 400
Delegació · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona · Tèl. 935 210 640

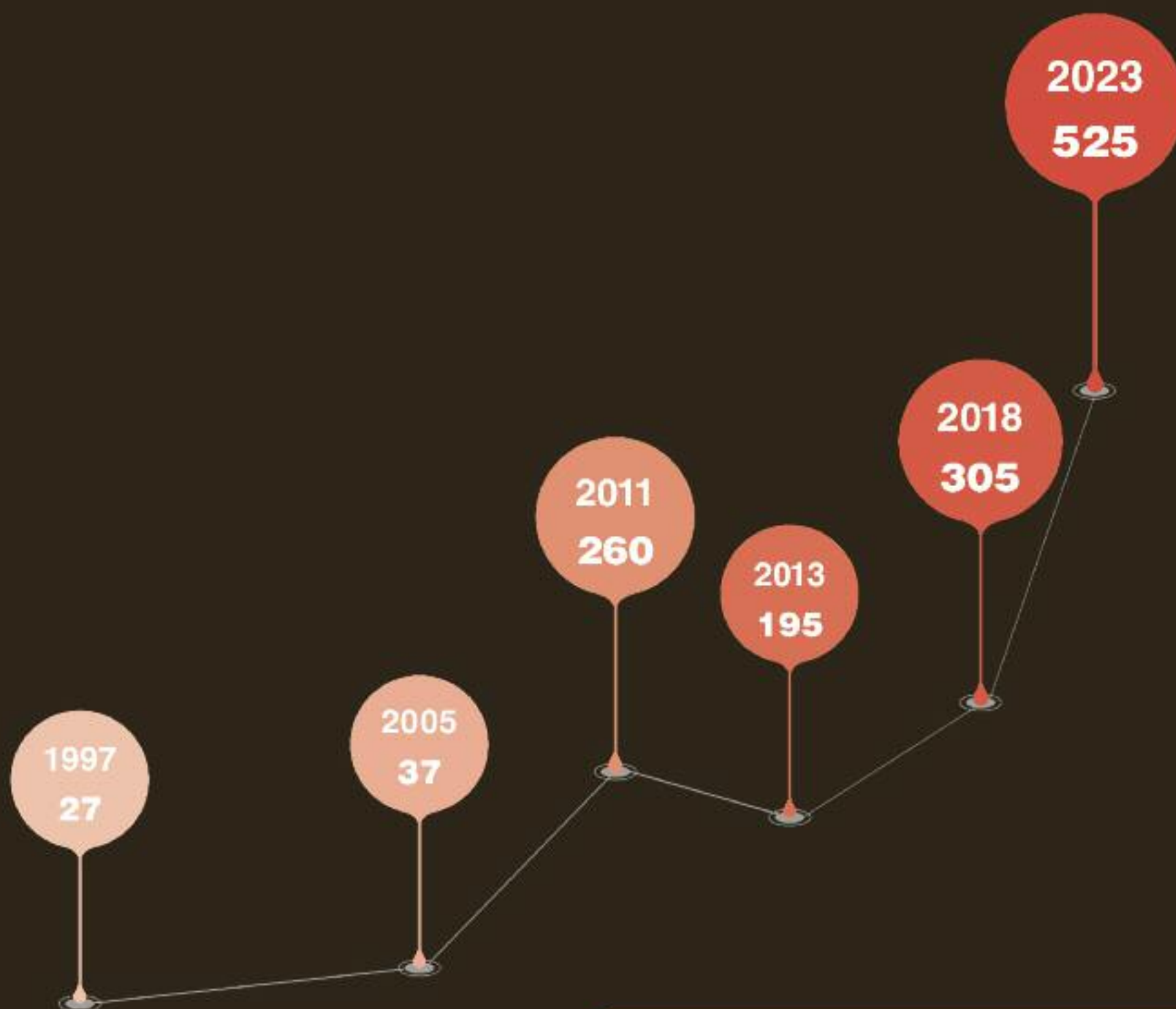
Segueix-nos a

www.viajulia.com

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 520 mitjans associats
www.amic.media

Dues voluntàries passen pel costat d'un racó de Barcelona on dorm una persona sense llar. Foto: Arrels Fundació

Barcelona, ciutat sense llar

» Arrels Fundació va atendre més de 3.000 persones sense sostre durant l'any 2023
 » La quantitat de gent que dorm al carrer continua creixent i ha arribat a xifres mai vistes

Mar Bermúdez
BARCELONA

Arrels Fundació va atendre 3.283 persones sense llar durant el 2023 i a finals d'any va comptar 1.384 persones que dormien al carrer a Barcelona. Són les xifres més elevades des que es van començar a recollir dades i alerten d'un problema creixent.

En els últims anys s'han ampliat i millorat els serveis i recursos per fer front a aquesta realitat, però encara no en són prou. "Tot i els esforços de l'administració pública, els recursos bàsics que tenim a Barcelona per a persones que viuen al carrer són insuficients", afirma Ferran Busquets, director d'Arrels Fundació. En l'anàlisi de les dades afegeix

que haver atès més persones que en anys anteriors "no és una bona notícia; al contrari".

Arrels va atendre un 7% més de persones el 2023 que el 2022. L'atenció inclou les persones visitades al carrer i les qui han anat al centre obert a resguardar-se, fer ús dels serveis bàsics o demanar orientació. També té en compte els usuaris del servei ocupacional i els qui viuen en els allotjaments que gestiona Arrels. Un 87% de les persones ateses han estat homes i un 13% dones.

EL RECOMPTE

Si la dada ja crida l'atenció en ser un 12% més alta que el 2022, des d'Arrels asseguren que és només un mínim i que el nombre real de persones que dormen al carrer és encara més elevat. Remarquen que el recompte es va fer al de-

sembre i durant l'hivern les persones sense llar passen més desapercebudes perquè busquen espais més resguardats del fred.

Cal tenir present, però, que no totes les persones sense llar dormen al carrer, unes 2.803 s'allotgen en diferents establiments

A Sant Andreu hi ha unes 49 persones dormint al carrer, 31 més que l'any 2022

habilitats a la ciutat, segons l'últim recompte de la Xarxa d'Atenció a Persones Sense Llar. A més, les dades de l'Ajuntament apunten que al voltant de 651 persones viuen en espais com ara solars i fàbriques abandonades.

"Hi ha joves, gent gran, adults sols o en parella, persones que pateixen problemes de salut mental o orgànica, persones migrants... Cadascú té una situació diferent. Cal que totes les administracions ens posem d'acord per buscar solucions i adaptar-nos a totes aquestes necessitats", reclama Busquets.

ON SÓN?

Ciutat Vella i l'Eixample són els districtes on hi ha més persones sense llar al carrer, ja que entre tots dos agrupen el 46% del total de Barcelona. Els segueixen Sants-Montjuïc (209) i Sant-Martí, sent aquest segon un dels que més increment ha viscut en l'últim any (de 159 a 198).

Arrels destaca l'augment de persones dormint a la intempèrie en zones més allunyades del

centre de la ciutat com ara Sarríà-Sant Gervasi, Gràcia, Sant Andreu i Nou Barris.

El director d'Arrels exposa la complexitat que té revertir la problemàtica, ja que "ara mateix, la realitat és que una persona que dorm al carrer té pràcticament nul·les les possibilitats de deixar de dormir-hi perquè bona part de les alternatives que s'ofereixen són temporals i no permeten a la persona recuperar-se de la vida al ras per millorar i transformar la seva situació".

L'entitat treballa sense descans gràcies als voluntaris i valora la implicació de molts veïns i veïnes que els contacten preocupats per les situacions que viuen als carrers dels seus barris. Se'ls pot contactar a través de la seva aplicació, del seu portal web i del telèfon de contacte.

Rep l'actualitat
 i les notícies
 d'última hora
 de **línia Sant Andreu**

Estrenem
 canal de
 WhatsApp

Segueix-nos!

La lupa

Tot recordant el pessebre de Sant Jaume

per Xavier Marcé, regidor de Cultura i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona i regidor de Nou Barris

Foto: Aj. de Barcelona

En aquests moments de la jugada, que tants barcelonins s'entretinguin a debatre les virtuts del pessebre de la plaça de Sant Jaume és un senyal de bona salut ciutadana. No serà per manca de problemes més greus a la ciutat i al món que hom observi amb cert humor que treure uns minuts al desassossec de la vida quotidiana per discutir si el pessebre és prou modern o tradicional és francament encoratjador. Deixeu-me dir per començar que a mi m'ha agradat el pessebre d'enguany: ha estat prou tradicional per reconèixer-hi les essències icòniques de tota la vida i prou modern per no competir amb els que el mateix Ajuntament o les Associacions de Pessebristes munten al Monestir de Pedralbes, al Museu Marès, al Reial Cercle Artístic o en altres indrets de la ciutat.

Això dels pessebres és com una comèdia de Shakespeare: cada versió explica el mateix, però alhora són ben diferents. Afegim-hi que, de retruc, aquest fet remarca l'extraordinària vigència del dramaturg anglès. Malgrat tot, aquest any el pessebre no ha estat, dissortadament, el principal protagonista de la plaça de Sant Jaume i, en conseqüència, el tradicional debat que arrossega ha passat a un segon pla, víctima, segurament, de l'enorme quantitat d'elements nadalencs que han guarnit aquesta plaça tan nostrada.

Situats a la plaça, a la dreta, un arbre de Nadal, fas-

tuós regal de Mercabarna, amb una alçada de 15 metres. Al davant, a la façana de la Generalitat, una profusió de cartellats amb tota mena de reivindicacions tan adients per Nadal com per l'Onze de setembre o, ateses les circumstàncies, un dia qualsevol. Al darrere, a la façana de l'Ajuntament, una gran banda dedicada, ara sí, a les festes de Nadal. A l'esquerra, el pes-

El pessebre no ha estat el principal protagonista de la plaça de Sant Jaume

sebre, una escenografia signada per Ignasi Cristià, lleugerament inspirada en les antigues construccions napolitanes, que lluny de fugir d'estudi recull totes les peces del pessebre tradicional amb la mirada posada al segle XXI (res que no fessin en el seu moment els seus antics col·legues italians). De context, algun balcó i un àtic-terrasa il·luminats, no sé gaire bé si a propòsit de Nadal o simplement perquè fa bonic.

Tot plegat, una construcció exageradament carregada, mancada de guió i allunyada del que un espera trobar a la plaça més simbòlica de tota Barcelona. Efectivament, aquest any s'ha parlat poc del pes-

sebre potser perquè obligaria a parlar de tota la plaça i això requeria, sap greu dir-ho, un tractament especial. A més, hi ha hagut sort perquè ben bé s'hi haurien pogut afegir els ja tradicionals personatges que a hores fixes reclamen a crits, a un costat i l'altre de la plaça, els seus íntims desitjos reivindicatius disfressats de pastorets. O les múltiples manifestacions que dia si dia no es congreguen a la plaça haurien pogut tenir la idea de portar garlandes, un barret del Pare Noel o, en funció de la gravetat del tema, un ramat d'ovelles.

Cal dir que tot plegat ha estat casual, que ningú ho ha planificat, que ha estat una barra lliure a conseqüència, amb total seguretat, dels inevitables efectes benèvols d'aquesta època de l'any, circumstància que ens hem d'agrair i que alhora ens recorda que ens hem de reunir perquè això no acabi sent un mal precedent.

Atès que els estimats Reis Mags d'Orient no tenen cap ofici a la plaça de Sant Jaume i que són experts proveïdors de somnis i desitjos, hauria calgut demanar-los la funció –també nostrada– d'intermediació entre tots els que volem significar la plaça com el millor recordatori de Nadal a Barcelona perquè l'any vinent ens posem ràpidament d'acord i la convertim en el punt zero d'aquest moment tan estimat pels barcelonins.

Aquí es piula

El Twitter en paper

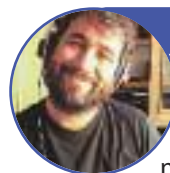
@JordiGraupera

Sobre les idees dels partits independentistes no es pot construir res perquè estan corcades de base. Venen d'una mentida massa gran. Ni tan sols s'hi pot construir una defensa de l'autonomia, i molt menys encara de la llengua. Per això hi ha aquest dependent decadent.

@apuente

Ja fa vora un segle que el català viu, perviu i s'engrandeix a través de milers i milers de fills de gent que no parlava català. Així ha estat i probablement així continuarà sent, sobretot si no guanyen els que voldrien expulsar de la catalanitat nens en el seu primer dia de vida.

@AlbertLloreta

Ara que es parla tant del futur del país i de la necessitat de generar nous referents de la catalanització, hem estrenat un nou format per EVA amb l'Ayoub Borbata, un TikTok català marroquí, referent màxim i que volem fer créixer. Doneu-li amor!

@CarloPetrunaro

Grifols no se puede comparar con GOWEX. Es una empresa estratégica en sanidad, líder mundial de plasma sanguíneo. Ni os imagináis qué puede pasar si quiebra, no solo en España. Esto afectaría a USA y Europa. El informe de Gotham City no puede decir: "Si no estamos equivocados".

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolitana), Mar Bermúdez i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montse-

ratí), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Ajuntament

El pla per recuperar la memòria històrica del Rec Comtal de Barcelona no només farà accessible la història de la ciutat als veïns i veïnes, sinó que renovarà, reurbanitzarà i omplirà de natura espais que fins ara eren menystinguts.

pàgina 10

Tres Tombs

La Societat per la Festa de Sant Antoni Abat de Sant Andreu de Palomar celebra el seu centenari aquest 2024. Per això la festa del "cavall i el traginer" serà encara més especial. Aquesta Societat fa anys que treballa per preservar la tradició al barri.

pàgina 10

Espai Jove Garcilaso

L'Espai Jove Garcilaso fa 23 anys que organitza el Concurs de Música Acústica que aquest any celebra el seu 25è aniversari. Cal destacar la tasca que fa l'entitat per apropar la música al barri i com ha aconseguit posicionar el concurs a Catalunya.

pàgina 10

El + llegit

línia *Sant Andreu.cat*

- 1 **Mobilitat responsable: com desplaçar-se per Barcelona i l'àrea metropolitana**
- 2 **Ferit crític un nen de 12 anys en ser atropellat per una furgoneta a Sant Andreu**
- 3 **Centres cívics: la porta d'accés a la cultura als barris**
- 4 **Els gossos podran anar deslligats en 109 espais de la ciutat**
- 5 **On van les deixalles que genera la metròpoli de Barcelona?**

per Manuel Reyes, alcalde de Castelldefels i president del PP a BCN

Foto: Aj. de Castelldefels

La seguretat i la neteja

Hem encetat un nou any i puc dir amb satisfacció que a Castelldefels ja tenim aprovat el pressupost per al 2024, que és l'eina essencial per establir els objectius que necessita la ciutat.

I aquests objectius els tenim fixats des de l'inici del mandat: millorar la ciutat i el benestar de les persones. I no vull dir que, evidentment, això no sigui un objectiu compartit per tots els que ens dediquem al servei públic, però sí que puc dir que no es pot estirar més el braç que la màniga com va fer l'anterior govern.

L'anterior govern va gastar més del que tenia, i la festa ara s'ha de pagar. Però el meu equip de govern i jo no volem que això recaigui en els veïns i veïnes de Castelldefels, perquè no s'ho mereixen.

I per això hem hagut de treballar molt fort per tal de fer uns

comptes austers on s'elimina la despesa innecessària, com els càrrecs de confiança, que els retallem més d'un 40%, així com les subvencions a partits polítics, que baixen més d'un 25%. Això sí, es garanteix la prestació dels serveis.

Malgrat que ens vam trobar un Ajuntament sense diners, amb números vermells i un forat de 12 milions d'euros, hem aconseguit que les famílies nombroses i monoparentals tinguin una bonificació de 500 euros al rebut de l'IBI; hem mantingut i millorat els serveis essencials i hem pujat les partides destinades a la seguretat, la neteja, la

sanitat o l'educació. D'altra banda, hem rebaixat despesa en partides com alcaldia o festes, per exemple.

Lamentablement, l'oposició, els que van deixar l'Ajuntament en una situació econòmica sota zero, no ha donat suport a aquests comptes, però, afortunadament, els hem pogut tirar endavant. Malgrat la seva postura de dir no al que és bo per a la ciutat per tal de no reconèixer com de malament van gestionar els diners de tots els ciutadans de Castelldefels, el govern estem disposats a col·laborar en allò que sigui en benefici de la nostra estimada Castelldefels.

Línia Sant Andreu no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#TornaLaMascareta

#NouVessament

#Grifols

@Ana_G93: Si no em trobo bé i sense que ningú m'ho mani, el més normal és que em posi la mascareta per no contagiar els altres.

@GreenpeaceCAT: Desastre ecològic a Galícia: milions de *pellets* de plàstic arriben a les costes contaminant l'ecosistema marí.

@MiquelBonet_: Les accions de Grifols valen 0 euros. Com fa temps que us explico, s'enfonsarà abans el teixit empresarial del país que la seva cultura.

Ruïna moral

per Dolores Sabater, exdiputada i líder de Guanyem Badalona

El desembre del 1981, just ara fa 42 anys, va ser enderrocat a Badalona un enorme edifici d'habitatges il·legal situat al costat del Museu, dins de la zona anomenada el Clos de la Torre, el que actualment és la Plaça Font i Cusó, amb el seu subsol carregat de tresors arqueològics. Va ser una espectacular i contundent defensa del patrimoni que va liderar el llavors alcalde d'esquerreres Màrius Díaz i Bielsa, durant el primer mandat democràtic després de la dictadura franquista. La construcció d'aquell bloc d'habitatges privat agredia l'entorn i comportava la pèrdua d'importants restes romanes, i va poder ser interrompuda gràcies a la lluita veïnal, a l'aprovació del PERI de Dalt la Vila per part de l'Ajuntament i a una sentència judicial que va concloure el litigi. Per sempre més a la història de la ciutat resta aparellada la memòria de l'enyorat alcalde Màrius Díaz amb aquest enderroc valent i de gran altura moral. Badalona va ser notícia per aquesta demolició de màxima envergadura i contundència en defensa de prioritats de valor patrimonial, artístic, paisatgístic i moral, un gest polític i tècnic pioner a tot l'estat espanyol.

Quaranta-dos anys després, s'albirava que el futur enderroc d'un edifici d'habitatges privat té tots els elements per passar a la història de la ciutat i aparellada per sempre més a la memòria d'un alcalde, si bé aquesta vegada no seria per raons d'altura sinó de baixesa moral. En aquest cas, l'edifici d'habitatges privat està ubicat al barri de la Salut, és antic, en comptes d'agredir l'entorn o restes arqueològiques agraïeix drets humans de les persones que l'habitaven i l'alcalde que hi està vinculat és de dretes, l'actual Xavier García Albiol, expert a generar titulars per a tot l'Estat. Per les dades que han transcendit fins al moment, el propietari, directiu d'una immobiliària, explotava l'edifici econòmicament tenint-lo llogat a ple rendiment, però feia deixadesa de funcions respecte al deure de mantenir-lo en condicions d'habitabilitat. Una situació lamentablement gens excepcional a la ciutat de Badalona i encara menys al barri de la Salut Alta,

forjat amb autoconstrucció als argilosos vessants de la Serra d'En Mena durant els anys del *desarrollisme*, que va acollir les grans onades d'immigració dels 50 i 60 del segle XX i que ja ha mostrat símptomes de perillosa degradació constructiva en innombrables ocasions, un procés vinculat a l'afany especulador de molts propietaris voltors.

Si la situació d'aquest immoble és, doncs, l'habitual de la zona, per què afirmo categòricament que el periple que comença aquest mes de desembre del 2023 amb l'edifici de Calderón de la Barca 79 serà un fet històric de baixesa moral?

Foto: Jordi Pujolar/ACN

El fet diferencial entre Calderón de la Barca 79 i les altres situacions d'infrahabitatge i d'esfondraments d'edificis a la ciutat l'aporta el vídeo i les declaracions de l'alcalde del Partit Popular, que ha liderat una croada criminalitzadora, convertint el que hauria pogut ser un acte administratiu normalitzat –determinar ruïna econòmica perquè les despeses de millora de la finca són massa costoses respecte del seu valor cadastral– en un acte de demolició de la dignitat de les persones, carregat d'insults, calúmnies i desemparament contra les famílies llogateres afectades per les males condicions de l'habitatge. L'alcalde García Albiol ha posat en marxa un potent motor d'agitació d'odi, apel·lant directament als plantejaments ideològics i als mètodes de l'extrema dreta. El veïnat afectat, majoritàriament de nacionalitat espanyola adquirida en processos de regulació d'estrangeria, alguns d'ells nascuts

aquí de famílies marroquines, i incorporat amb normalitat a les dinàmiques d'ocupació laboral i relacionals positives amb la comunitat, a més de perdre sobtadament la seva llar, les seves pertinences i el dret a l'empara, ha vist greument danyada la seva imatge i el seu honor. Titllats d'ocupes quan tenen i paguen contracte de lloguer, titllats de delinqüents quan no són objecte de cap denúncia per delictes i, a sobre, castigats amb el desemparament postpèrdua de l'habitatge amb el pretext de ser conflictius.

La pregunta és: per què ho ha fet, això, l'alcalde? Quina necessitat tenia de posar-se en risc amb un flagrant incompliment de la llei 19/2020 d'igualtat de tracte i no discriminació si, segons defensen els seus regidors, el procediment de declaració de ruïna econòmica que ha aconseguit el propietari compleix totes les regles? M'imagino dues hipòtesis possibles per explicar-ho, i totes dues demostrarien que l'alcalde està enyorat en un pou de ruïna moral.

Una situaria l'alcalde en el marc de presumpta corrupció en què es mou la naturalesa del Partit Popular i que s'ha enfortit amb la troballa dels seus comptes a Belize en els Papers de Pandora. Un possible marc sospitós on es mou bé un personatge susceptible d'estar embolicat en corrupteles i prevaricacions, per usar el poder en benefici propi o dels amics. Temps al temps.

L'altra el situaria en aquell marc de l'experiment *lepenista* que el va catapultar al poder després de la crisi del 2008 i que és el marc que utilitza tota la ultradreta europea. Populisme i prepotència racista i aporofòbica que obvia tot dret humà, marc que el líder del Partit Popular va abandonar momentàniament per aconseguir vots majoritaris a les eleccions del 2023 amb el seu suposat badalonisme transversal. Ara un nou experiment electoral a costa de la dignitat badalonina?

Contra la seva demolició de drets que el converteix en ruïna moral ens tenim les persones del poble, honestes, organitzades i, encara que abatudes per tanta vilesa, disposades a no rendir-nos.

Les millors perles

L'Ajuntament de Madrid ha enviat un vídeo personalitzat als infants de Chamartín amb un fals rei Baltasar, amb la cara pintada de negre i un accent molt estrany que ha indignat els pares, que l'han titllat de racista. El consistori ja s'ha disculpat.

Superar el Tetris. La raça humana ha assolit una nova fita en el seu desenvolupament històric i còsmic gràcies a un noi de 13 anys d'Oklahoma, que s'ha passat tots els nivells. És el primer ésser humà que ho aconsegueix.

Milers de persones segueixen el compte enrere de la nit de Cap d'Any als Camps Eliseus de París. Quan arriba el 2024, ningú no s'abraça, ni es mira, només grava amb el mòbil. Sort en tenim del raïm, que ens manté les manetes ocupades...

Un excombatent estatunidenc del Vietnam troba una bossa farcida de dòlars en un bus de l'illa de Guam. Lluny de quedar-se'ls, els porta a la policia. El propietari és el mateix conductor de l'autobús, i ara tots dos són amics.

Ajuntament de Barcelona

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernàndez

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Xavi
Casinos

Lucía
Delgado

Fernando
Carrera

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Manuel
S.V. Beuter

Jordi
Martí Galbis

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Nùria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

Un nou finançament per als ajuntaments

per Candela López, vicepresidenta de la Diputació de Barcelona, i Lluís Mijoler, alcalde del Prat de Llobregat

Foto: AMB

Immersos encara en una crisi socioeconòmica global derivada de la invasió russa d'Ucraïna i del període postcovid, amb un notable augment de la inflació des de fa dos anys i amb una escalada dels preus dels productes bàsics i de l'energia com no havíem vist mai, els ajuntaments no han d'adaptar-se només a aquesta situació, com les llars i les empreses, sinó que hi han de fer front amb un descens notable dels ingressos després que s'hagi adaptat l'impost de la plusvàlua a la nova realitat jurídica expressada pel Tribunal Constitucional. Amb menys ingressos disponibles i més despeses per afrontar, els ajuntaments de tot el país planten cara a la doble emergència social i climàtica com un gran repte global que demana inversions i solucions a escala local.

Ara que la liquiditat econòmica de molts d'ells està en risc. Ara que els sobrecostos de manteniment dels serveis públics els ofeguen, provocant-los grans tensions de tresoreria. Ara és el moment de reivindicar amb més força i legitimitat que mai un pacte de país que posi en relleu la vital importància que tenen els ajuntaments per resoldre i atendre les necessitats del dia a dia dels seus veïns i veïnes. Ja anem tard. Justament ara fa més de tres dècades que esperem l'arribada d'una llei de finançament local a Catalunya que posi fi a l'infrafinançament de les administracions locals i que respongui al mandat expressat al mateix Estatut de Catalunya sobre la necessària sostenibilitat financera dels ajuntaments. I és per aquest motiu que el passat 20 d'octubre, acompanyats pel diputat Joan Carles Gallego, vam registrar al Parlament de Catalunya la proposta d'elaboració d'una nova llei de finançament dels ajuntaments. Des d'En Comú Podem posem sobre la taula l'inici del debat amb l'objectiu d'impulsar un canvi legislatiu que és un clam del món local.

Si millorem el finançament dels ajuntaments, incidirem de manera directa en la millora de la qualitat de vida dels veïns i veïnes de tots els pobles i ciutats del

país. En aquesta línia de treball, des del govern progressista de la Diputació de Barcelona, del qual En Comú Podem forma part, acabem d'aprovar un fons econòmic extraordinari per als ajuntaments dels 311 municipis de la demarcació de Barcelona. Es tracta d'un ajut dotat amb 75 milions d'euros que ha de permetre col·laborar en el tancament financer de l'any 2023 i planificar algunes inversions municipals de cara al 2024. En aquest context, la reedició del govern de coalició progressista a l'Estat també constitueix una oportunitat històrica per abordar aquesta reforma financera de les entitats locals.

Els ajuntaments són els ens polítics que presten més serveis públics essencials des de la proximitat. Com a tals, requereixen un nou sistema de finançament estable que garanteixi la cobertura de les necessitats bàsiques de la ciutadania i que els permeti poder decidir el nivell dels ingressos i la lliure organització de la seva despesa. Parlem d'un canvi estructural que els ha de donar més eines per reforçar les seves polítiques de cohesió i convivència. Que els permeti facilitar, als seus veïns i veïnes, unes millors condicions d'accés a un habitatge digne i assequible. Que els garanteixi recursos per lluitar contra l'emergència climàtica i contra la segregació educativa i residencial als municipis. Un nou sistema que ajudi a regenerar els barris atenent la seva diversitat. I que consolidi les polítiques actives d'ocupació pensant sobretot en la població més vulnerable a la precarietat laboral.

Defensem una llei de finançament local que neixi des del diàleg i el consens del municipalisme, que serveixi per apuntalar l'exercici de les seves competències i per millorar el finançament dels recursos per desenvolupar-les. En definitiva, una llei que pugui garantir que els governs locals continuaran sent el cor de la governança política del país. Per tot plegat, ara més que mai, reclamem ja un nou finançament per a tots els ajuntaments.

“

Si millorem el finançament dels ajuntaments, incidirem de manera directa en la millora de la qualitat de vida dels veïns i veïnes de tots els pobles i ciutats del país

”

Flaixos

@gpatti1971: No sé per què la gent es queixa de la mascareta, amb el fred que fa jo me la posaria només per sortir al carrer.

@angelvinashist: Los bulos quieren crear una "realidad" alternativa. Para llorar. Mi ordenador, como el de muchos, está inundado de ellos.

@_Penya_Gironina: El que el Girona està fent no és només història de la ciutat i de la Lliga espanyola. El que està fent és fer gaudir tots els que els agrada el bon futbol.

El paper i el cartó van al cubell del porta a porta o al contenidor blau.

És massa evident per no fer-ho.

Sant Andreu

línia **Sant Andreu.cat**

Gener 2024

Inclusió | Jugar ja no serà un privilegi als Jardins de Massana

L'Ajuntament reformarà l'àrea de joc infantil dels Jardins de Massana al barri del Congrés i els Indians per fer-la inclusiva. Tindrà gronxadors, jocs d'escalada, un sorral, espais de joc lliure, i més zones de descans. Les obres començaran al maig i acabaran a finals d'any.

Un jardí aquàtic al parc del Molí per la memòria del Rec Comtal

» Comencen les obres de la nova ruta turística històrica a Barcelona

» El primer tram serà entre els barris de Vallbona i la Trinitat Vella

MEMÒRIA HISTÒRICA ▶ El parc del Molí de Sant Andreu es convertirà en un jardí aquàtic per recuperar la memòria del Rec Comtal de Barcelona. És una de les accions que farà l'Ajuntament en el marc del pla per recuperar el traçat i la memòria del Rec Comtal.

Es tracta de l'antiga sèquia medieval que va abastar d'aigua tota Barcelona entre els segles X i XX i que ha permès entendre el creixement i desenvolupament social i econòmic de la ciutat. Per això, l'Ajuntament s'ha proposat fer una trentena d'actuacions que posin en valor aquest rec.

La idea es començarà a materialitzar ben aviat, ja que estan a punt de començar les obres per crear una ruta turística verda al voltant del Rec Comtal entre els barris de Vallbona i la Trinitat Vella. El recorregut, que es podrà fer a peu o en bicicleta, vojarà la plana de La Ponderosa

Així serà el nou camí del Rec Comtal a Sant Andreu. Foto: Ajuntament

i arribarà fins a la Casa de l'Aigua on enllaçarà amb l'avinguda Meridiana. Serà un passeig per la història de l'aigua.

Entre les obres previstes hi ha també la creació de nous espais al llarg del canal que es converteixin en punts d'interès, de coneixement i d'interpretació. A

part del parc del Molí, la plaça del Molí de les Basses, a Ciutat Vella, serà un punt assenyalat i es naturalitzarà.

La recuperació de la memòria històrica permetrà, a través del reconeixement, reacondicionar espais, millorar-ne les condicions i reconvertir el seu ús.

El districte s'acomiada de dos líders veïnals històrics

CONDOL ▶ El passat mes de desembre Sant Andreu va perdre dos líders veïnals de primera línia. Emili Domingo, segon president de l'Associació de Veïns la Sagrera, i Francesc Porret, primer president de l'Associació de Veïns i Veïnes de Sant Andreu de Palomar, van morir el dia 29 de desembre de 2023.

El barri de la Sagrera recordarà sempre Emili Domingo per la seva implicació en les lluites veïnals al capdavant de l'associació des de 1976 fins a 1978. Va aconseguir, com ningú abans,

connectar amb el jovent i mobilitzar-lo, i va tenir un paper clau en les reivindicacions de l'Escola el Sagrer, el Centre Cívic la Barraca i la Pegaso.

A Sant Andreu, el record de Francesc Porret sempre estarà present en l'associació de veïns que ell mateix va crear l'any 1971. En va ser el primer president i després n'era president honorífic. L'any 2005 va rebre la Medalla d'Honor de Barcelona que ret homenatge a les persones i entitats compromeses amb els valors de la ciutat.

Nou èxit dels tradicionals Tres Tombs de Sant Andreu

Els Tres Tombs de Sant Andreu són un èxit cada any. Foto: Ajuntament

CULTURA POPULAR ▶ Sant Andreu de Palomar ha commemorat un any més el seu passat agrícola. I és que el passat diumenge 14 de gener van tenir lloc els tradicionals Tres Tombs, la popular cavalcada amb bandes de música, cavalls, genets i tota mena de carruatges com berlines o tartanes.

A les 10 del matí va començar aquest acte tradicional de cultura popular del barri. La ruta va arrencar al carrer del Segre i, en arribar al passeig de Fabra i Puig, la cavalcada fa tres tombs

entre el carrer Gran de Sant Andreu i el de Concepció Arenal, a més de la benedicció dels carruatges i els animals.

Com a activitat paral·lela, per tercer any consecutiu es va gaudir de la trobada d'Urban Sketchers Barcelona, que dibuixaven la preparació de la festa dins el recinte Fabra i Coats.

Enguany, la Societat per la Festa de Sant Antoni Abat de Sant Andreu de Palomar celebra el seu centenari, i per aquest motiu s'organitzaran diferents esdeveniments durant tot l'any.

El Concurs de Música Acústica celebra 25 anys

MÚSICA ▶ Ja són 25 els anys que fa que s'organitza el Concurs de Música Acústica a Sant Andreu, tot un esdeveniment musical reconegut arreu de Catalunya. Per això, la celebració d'aquest aniversari arriba plena de sorpreses. Una d'elles és l'exposició titulada *Acústica 25*, que recorda les propostes més destacades que han passat per l'escenari de l'Acústica, igual com els seus artistes, alguns d'allò més

reconeguts. L'han organitzat conjuntament l'Espai Jove Garcilaso i el CC la Sagrera La Barraca, i es podrà visitar a partir del divendres 26 de gener.

També es farà un cicle de concerts que començarà amb l'actuació de Pol Cardona al CC Can Clariana. En Jordi Funes, membre de l'equip organitzatiu del concurs, resumeix el seu esperit: "No hi ha res millor que compartir cultura".

Blue Dreams. Foto:Espai Jove

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

DONES **Periodistes** **contra** el masclisme

Exposició oberta al públic
Entrada lliure

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

L'Ajuntament de Barcelona va substituir el nom de la plaça d'Antonio López pel de plaça d'Idrissa Diallo el 2022. Foto: Ajuntament de Barcelona

Els noms dels carrers sovint aixequen polseguera. Semblaria que batejar com a Floquet de Neu un carrer de Barcelona no hauria de ser gens problemàtic. Malgrat això, quan el passat mes de desembre el Partit Popular ho va proposar, els comuns, tot i no veure-ho amb mals ulls, van ferhi esmenes. La formació liderada per Ada Colau demanava “deixar de blanquejar la Barcelona colonial” i explicar que “el goril·la albi va ser robat amb finançament de l'Ajuntament”.

Va passar una història similar quan el novembre es va anunciar que es dedicaria un mirador, a la plaça de les Glòries, a Freddie Mercury i Montserrat Caballé. En aquella ocasió era el periodista cultural vinculat a l'òrbita de la CUP Jordi Garrigós qui va lamentar, via xarxes, que mentre s'honra el cantant britànic, el *rumbero* Peret no té el seu homenatge a Barcelona.

En realitat, la lluita perquè els carrers portin els noms que a un partit o a un altre li agraden no és menor. Segons l'historiador Rafa Burgos, els noms dels carrers són “una de les eines més utilitzades pels diferents governs a l'hora d'establir o de plasmar una determinada ideologia, agafant fets o personatges afins”. No resulta estrany, doncs, que ara el govern socialista advoqui per posar en valor el passat olímpic i postfranquista de la ciutat, quan el seu poder era omnímode.

Si cadascú anomenés els carrers com volgués, però, la sang arribaria al riu. Per això a Barcelona existeix una comissió que s'encarrega de decidir-ho: la Ponència de Nomenclàtor. Com funciona? Com es bateja un carrer? No tothom pot tenir la sort que el seu nom aparegui imprès en marbre. Segons indica el consistori, qualsevol persona, entitat o el mateix Ajuntament poden proposar nous noms de carrers o de places. Un cop feta la proposta, és la ponència, que actualment està presidida per la socialista Raquel Gil i que compta amb 16 integrants, qui la debat per més tard elevar la seva decisió a l'alcalde perquè l'aprovi. “Per poder dedicar un carrer a un personatge, han d'haver passat cinc anys, com a mínim, des de la seva mort”, assenyalen. “L'única excepció a aquesta norma és que en vida se li hagués atorgat la Medalla d'Or de la Ciutat”, afegixen.

CARRERS DEL RÈGIM

“La plaça Francesc Macià, l'antiga Calvo Sotelo”. Abans era més comú sentir com la gent gran feia servir aquesta expressió. L'enclavament situat a la Diagonal és un exemple clar de com els diferents règims polítics utilitzen els noms dels carrers per imposar el seu imaginari. El 1932, la plaça es va batejar com a plaça d'Alcalá Zamora, en honor a l'expresident de la Segona República Espanyola. El 1936 es va passar a dir plaça dels

Els noms (dels carrers) fan la cosa

Qualsevol nou règim intenta canviar els noms dels carrers i de les places.

Què amaga el nomenclàtor de Barcelona? A quina mena d'històries fa referència? En aquest reportatge analitzem com ha evolucionat la manera com s'han batejat i rebatejat els carrers per entendre com era, és i vol ser la ciutat.

Germans Badia, per recordar Josep i Miquel Badia. El 1939 va tornar a canviar de nom per anomenar-se Calvo Sotelo, el polític espanyol fundador de la coalició monàrquica Bloque Nacional. Finalment, amb la restauració de la democràcia, la plaça va acabar dient-se Francesc Macià.

“Els carrers van canviar molt amb la Segona República, i amb la dictadura, tornem-hi”, diu Burgos. Poc temps després que l'exercit sublevat ocupés Barcelona,

La Vanguardia anunciava el següent: “*Serán borrados los nombres de indeseables y de extranjeros dados por los rojos a calles y plazas, restableciéndose los tradicionales y proponiéndose los de heroes y mártires de la Patria*”.

En part, un dels moments més importants pel que fa a la modificació del nomenclàtor va ser durant la Transició. En el cas de l'Hospitalet, per exemple, la democràcia va permetre canviar els noms de molts carrers i places que

havien estat rebatejats o castellnitzats amb la dictadura. Malgrat això, encara ara queden vestigis d'aquells temps foscos. El periodista del *Línia* Francisco Javier Rodríguez recordava, en un reportatge a la *Directa* el 2013, el cas del carrer Belchite, que tot i que podria semblar que fa referència a la població aragonesa en realitat es diu així en honor a la batalla del 1937 a l'Aragó que va perdre el front democràtic. Sigui com sigui, canviar noms avui dia no té gaire

bona acollida, ja que suposa que els veïns hagin de canviar les escriptures dels seus habitatges, la seva adreça postal o el seu DNI.

FEMINITZANT ELS CARRERS

Més enllà de l'actualització del nomenclàtor que es va produir durant la Transició, un dels canvis més significatius ha estat el que té a veure amb el feminisme. A la metròpoli, els noms de carrers i de places dedicats a dones són ben pocs. Dades de l'Institut Català de

El primer carrer

● Competint amb l'obsessió humana per batejar-ho tot, hi ha la necessitat que tenim de saber què va ser el primer. En podríem dir ordre. Si guí com sigui, determinar quin va ser el primer carrer amb nom a Barcelona, segons l'historiador i periodista Rafa Burgos, "és molt difícil de dir". "L'únic que sabem del cert és que devia ser a l'actual barri Gòtic", apunta per afegir que els primers noms "corresponien a algun personatge o família il·lustre de Barcelona". "Es tractaria de carrers com Lleó o la plaça de Sant Just, de la que

La Vanguardia, Mask assenyalava que la gent es guiava "perquè les ciutats eren molt riques en senyals visuals i sensorials, i els romans es movien per punts de referència com botigues, estàtues, edificis, arcs i també guiats per olors, vistes i sabors". Tanmateix, en paraules de Burgos, "el primer intent seriós de senyalitzar els carrers de Barcelona data del 1770". Eren unes senzilles rajoles on constava "el nom del carrer o d'un edifici notable, normalment religiós".

La història dels noms dels carrers donaria un tomb definitiu a mitjans

"El primer intent seriós de senyalitzar els carrers de Barcelona data del 1770, amb unes senzilles rajoles on constava el nom del carrer o d'un edifici notable"

ja es tenen notícies el segle IX", detalla l'expert.

Aleshores, com es guiaven els habitants de Barcelona? El mateix Burgos explica que "la gent s'orientava pels escuts de les façanes, en el cas de les famílies nobles, o pels rètols dels comerciants". El problema de tot això era que hi havia molta gent que no sabia llegir, i per això els comerços comptaven amb un dibuix de l'objecte que treballaven: sabates, tisores, cordes... És el mateix sistema que feien servir els romans. Segons Deirdre Mask, autora del llibre *El callejero* (Capitán Swing), on explica l'origen dels noms dels carrers, a l'antiga Roma no hi havia adreces. En una entrevista a

del segle XIX. "El 1847 van començar a expandir-se les plaques de marbre amb lletres de bronze que encara podem veure a Ciutat Vella i que identifiquen el districte, el barri i el nom del carrer", relata Burgos.

Tot això ens demostra que la realitat que vivim avui dia, amb uns carrers perfectament senyalitzats, és relativament nova i, caldria afegir-hi, nostra. De fet, al Japó els carrers no se senyalitzen. Allà el nomenclàtor està fet amb números –com en algunes ciutats estatunidenques– que es refereixen al districte, la mançana i l'edifici. Un sistema complicat pel qual, gràcies als telèfons intel·ligents, ja no cal patir.

les Dones assenyalen que a tota la regió només hi ha un 4,9% del nomenclàtor dedicat a elles. En canvi, ells tenen el 28% dels carrers i places. "Això sorgeix d'una societat masculinista, androcèntrica i patriarcal on les figures femenines han estat oblidades, encara que hagin tingut molta presència a l'àmbit públic", explica Blanca Valdivia, del col·lectiu d'urbanisme feminista Punt 6. "Passa el mateix amb les escultures i amb allò que s'ha considerat patrimoni i allò que no: per què un edifici militar ho és i un safareig no?", reflexiona.

Diu la frase popularment atribuïda al filòsof George Steiner que "el que no s'anomena no existeix". En el cas dels carrers i de les dones passa el mateix. "No crec que la manca de visibilitat sigui violència, però les llavors de la violència masculinista estan molt arrelades a aquesta manca de visibilitat", afirma Valdivia. "Quan parlem d'un entorn segur cal visibilitat, i no només ha de ser física en forma d'il·luminació, sinó també simbòlica". Per a l'experta, que hi hagi carrers que duen noms de dones afavoreix l'apropiació dels espais per part d'elles. "Ajuda a fer-nos la sensació que l'espai públic també és nostre", assevera

per afegir que "la nomenclatura és una oportunitat de visibilitzar o de donar veu a històries molt importants de les nostres ciutats".

En aquest sentit, tot i que reconeix que en els darrers 20 anys aquesta situació s'ha posat sobre la taula i cada vegada hi ha més noms de dones a l'espai públic, alerta que "queda camí per recórrer". "Si mirem els noms de dones dels nostres carrers, veiem que, en realitat, hi ha moltes verges, reines i figures de la burgesia".

També ho reconeix Burgos, que afirma que "ja des de fa anys hi ha un intent encertat de compensar la manca de noms de dones en el nomenclàtor de Barcelona, on no arriben ni al 10% del total". En la mateixa línia, l'historiador assenyalava que també hi ha una voluntat de tornar a posar als carrers els seus noms originals, com per exemple el canvi de nom del carrer Príncep d'Astúries, a Gràcia, pel de Riera de Cassoles o la rebatejada plaça del Cinc d'Oros, a l'encreuament entre la Diagonal i el passeig de Gràcia.

URBANISME RACISTA

Qui va ser el general Prim? Qui era Pizarro? I el coronel Sanfeliu? Per què és famosa la família Xifré? Totes aquestes figures tenen el seu

"No crec que la manca de noms de carrers de dones sigui violència, però les llavors de la violència masculinista estan molt arrelades a aquesta manca de visibilitat", diu Valdivia

"El desenvolupament de la Barcelona moderna, com per exemple l'Eixample, està relacionada amb l'explotació de les colònies d'ultramar", recorda Changue

carrer o plaça a la ciutat de Barcelona. Si amb el franquisme encara és fàcil identificar l'horror que la dictadura va suposar, amb altres períodes foscos de la història de la capital catalana la qüestió és més difícil. És el cas del colonialisme dels segles XVIII, XIX i XX, amb Catalunya com a enclavament destacat. Així ho explica la diputada de la CUP Basha Changue, que assenyalava que la ciutat està plena d'elements que fan referència a l'espoli de la metròpoli envers les colònies. Un exemple poc conegut i força evident és el Moll de la Fusta, que es va començar a anomenar així en referència a la gran quantitat de troncs que s'hi apilaven procedents de Guinea Equatorial.

No és ni de lluny l'únic cas. De fet, a la mateixa Generalitat, lamenta Changue, hi ha elements a les façanes que representen "persones esclavitzades". La diputada considera que, en gran part, "el desenvolupament de la Barcelona moderna, com per exemple la construcció de l'Eixample, està relacionada amb l'explotació de les colònies d'ultramar".

Si pel que fa a les dones la manca de carrers és el problema més gran, en aquest cas ens trobem una altra situació. "Quan ets

una persona racialitzada, bé perquè ets descendent d'aquest espoli i colonització i la teva família es va veure desplaçada o bé perquè ets del sud global, i veus aquests elements presents sense resignificar, sense informació i ocupant l'espai públic, el missatge és que Barcelona no et vol", critica Changue. "S'enalteix i se celebra allò que et genera dolor i violència", lamenta.

És per tot això que defensa una reparació de la memòria històrica donant noms de carrers a persones no blanques, però també substituïnt els d'aquells personatges que van ser clau en el colonialisme. El cas de l'antiga plaça d'Antonio López, un patrici barceloní enriquit el segle XIX amb el tràfic d'esclaus, és paradigmàtic. El nom de l'enclavament a Ciutat Vella va ser substituït el 2022 pel de plaça d'Idrissa Diallo, un guineà que el desembre del 2011 va ser detingut a Melilla després de saltar la tanca i que va morir dues setmanes després en un CIE per una insuficiència respiratòria.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Final i inici d'any satisfactori

» El president de Barcelona Comerç, Pròsper Puig, destaca la bona campanya de Nadal al comerç local
 » Les rebaixes es preveuen positives, tot i que Puig demana unitat a l'hora de donar el tret de sortida

COMERÇ LOCAL ▶ Amb l'arribada del 2024 es va posar en marxa una nova temporada de rebaixes als petits comerços de la ciutat. Abans, però, el sector havia superat una nova campanya de Nadal, el moment de l'any que el comerç local fa més vendes.

El president de la Fundació Barcelona Comerç, Pròsper Puig, fa una valoració positiva de la campanya. "Han estat unes setmanes molt bones, però la campanya se'ns ha fet curta", diu sobre Nadal. Puig afegeix que l'augment de vendes l'han notat molt, ja que venien d'un octubre i novembre "bastant fluixets".

Tot i que la valoració general és positiva, no tots els sectors han triomfat igual. "És evident que no tothom haurà tingut els mateixos ingressos, l'alimentació i la joieria han viscut una campanya de Nadal millor que el sector d'electrodomèstics i tecnologia", argumenta el president de Barcelona Comerç. A més, en aquest

sentit i amb la mirada posada en les rebaixes, Puig afegeix que el fred, que per fi ha arribat, ajudarà les botigues de roba a vendre tot l'estoc de roba d'hivern.

REBAIXES, SÍ, PERÒ...

Després de Nadal, i amb l'entrada d'any comencen les rebaixes a tota la ciutat. En aquest sentit, Puig preveu una campanya de rebaixes positiva, tot i que fa alguns matisos.

D'una banda, el màxim representant de Barcelona Comerç augura que les rebaixes "aniran bé" per com ha anat Nadal. "Normalment, les rebaixes és la campanya de més ingressos del comerç local després de la de Nadal", explica. A més, Puig diu que el mateix dia 7 de gener, quan van començar les rebaixes, i els dies posteriors, els diferents eixos comercials de la ciutat ja van veure com les botigues s'omplien més de gent que "una setmana normal".

La campanya de Nadal ha estat positiva per al comerç i hi ha optimisme amb les rebaixes. Foto: Albert Cadanel/ACN

Però, d'altra banda, Puig reconeix que cada any el concepte de rebaixes es "dilueix". "També és un problema perquè la gent les comença quan vol i tot el sector s'hauria de posar d'acord per començar-les alhora, el dia 7 de gener, com s'ha fet sempre", demana. En aquest

sentit, lamenta que el *Black Friday* "ha fet molt mal" als petits comerços i que les grans empreses no fan les rebaixes com haurien de ser.

D'altra banda, Joaquim de Toca, el portaveu de Barcelona Oberta, l'entitat que agrupa els comerços del centre de la ciutat,

considera que el calendari d'enguany de les rebaixes no afavoreix les promocions, ja que arrencar en diumenge pot fer perdre "l'efecte rebaixes, que és un consum a curt termini". De Toca, afegeix que preveu que el comportament dels clients durant el 2024 sigui similar a 2023.

territori línia

36 municipis metropolitans

periodisme de proximitat

línia

eliniaxarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

'Dones periodistes contra el masclisme': la nova gran exposició de l'Espai Línia

L'Espai Línia presenta l'exposició audiovisual *Dones periodistes contra el masclisme*, que reivindica el paper de les dones a les redaccions catalanes, des de la Renaixença fins a l'actualitat. A través dels retrats de les pioneres, les dones empoderades de la República, les resistentes durant el franquisme o els grans referents de la transició, la mostra fa evident la contínua lluita d'aquestes professionals per reivindicar el seu talent i la seva professió en un context marcadament masculista. La mostra s'inaugurarà oficialment al llarg d'aquest hivern, en un acte amb presència institucional, però ja es pot visitar gratuïtament fins a l'estiu a les instal·lacions de l'Espai Línia (carrer Girona, 52, de Barcelona).

Impulsada per l'Espai Línia i comissariada pel periodista Andreu Asensio i la dissenyadora gràfica Marga Moreno, *Dones periodistes contra el masclisme* és una aposta singular i atrevida pel periodisme en femení i per les dones oblidades en els grans llibres d'història del periodisme. "No es tracta de cap homeatge", diu Asensio, "sinó d'una reivindicació de la seva lluita i de la seva obra. Això és el que toca a hores d'ara". La lluita contra el masclisme és l'eix que recorre totes aquestes vides: "Algunes es van enfrontar directament al masclisme i altres van fer-ho indirectament, obrint-se pas en unes redaccions periodístiques fetes a la mida del patriarcat", afegeix Asensio.

LES PIONERES DEL PERIODISME CATALÀ

Dolors Monserdà, Maria Josepa Massanès i Carme Karr són les capdavanteres d'una generació, la de la Renaixença, que a mitjans del segle XIX reivindicava un sentit per a les dones més enllà de la família. "Moltes de les pioneres van haver de publicar articles reivindicatius en revistes de costura, que era l'únic lloc on les deixaven publicar", explica Asensio. Allà denunciaven les injustícies i les desigualtats que patien les treballadores i reivindicaven el vot de les dones. Fins que, molt a poc a poc, van saltar als mitjans de referència i a revistes com *Feminal*, primera publicació obertament feminista de Catalunya.

LA REPÚBLICA: LA GRAN OPORTUNITAT

L'arribada de la Segona República va significar un gran canvi per a les dones periodistes. Continuen infrarepresentades, com mostra el cartell de l'exposició,

La mostra s'inaugurarà oficialment al llarg d'aquest hivern, però ja es pot visitar gratuïtament. Fotos: Joanna Chichelnitzky

amb la periodista Irene Polo rodejada completament per homes durant una roda de premsa, però durant els anys trenta podien ser protagonistes dels grans mitjans i fins i tot professionals de l'escriptura. Irene Polo, Rosa Maria Arquimbau o Anna Murià són les més conegudes, però l'exposició recupera també Anna Martínez Sagi, la primera directiva del Barça; María Luz Morales, primera directora de *La Vanguardia*, o les grans referències de la ràdio dels anys vint i trenta: Maria Sabater, Maria Cinta Balagué i Maria del Carme Nicolau.

LA GRAN DESFETA DE LA GUERRA CIVIL

L'any 1940, el 80% dels periodistes i les periodistes eren a l'exili, i l'única manera de treballar com a periodista era amb el permís del Movimiento. "Tot el que van guanyar les dones periodistes durant la República ho van perdre després de la Guerra Civil", explica el comissari. Lentament, i aprofitant les esclatxes del règim, algunes dones com Maria Matilde Almendros, Joana Biarnés o Lidia Falcón van aconseguir brillar una mica enmig de la gran grisor del franquisme.

TRANSICIÓN, REVOLUCIÓN

La transició significa un esclat de llibertat, especialment per al periodisme en femení. Seria im-

possible condensar tot el que significa aquest període en una paraula, així que Asensio ha optat, en aquest cas, per cinc retrats de dones que representen la lluita del periodisme en femení. Són Margarita Rivièra, Montserrat Roig, Maruja Torres, Montserrat Minobis i Olga Viza. Cadascuna d'elles reflecteix els canvis positius, però també les barreres que seguïen ben altes per a les professionals que volien competir amb els homes.

EL SEGLE XXI

Amb la maduresa democràtica, l'arribada del nou segle i l'eclosió d'Internet, les dones prenen cada cop més protagonisme, tot i que continuen sent víctimes del postureig, com es pot apreciar en un informe del col·lectiu #OnSónLesDones que revela l'augment de veus femenines en el panorama periodístic durant el 8M en comparació amb la resta de l'any i com denuncia regularment l'Associació de Dones Periodistes. En aquest àmbit de l'exposició, al visitar se li planteja un repte: reconèixer en un mosaic de fotos un seguit de periodistes que hauríem de conèixer si tinguessin la visibilitat que tenen els seus companys de professió.

EL REPTA DEL CIBERASSETJAMENT

L'última part de la mostra està de-

dicada als reptes actuals del periodisme. Tot i els considerables avenços, si mirem cap enrere, el sexisme, la manca d'igualtat d'oportunitats o la desigualtat de retribucions encara són molt presents a les redaccions. A aquestes barreres històriques se n'hi afegeixen d'altres encara més inquietants, "com el ciberassetjament que pateixen tantes professionals pel sol fet de ser dones que parlen sobre temes que molts homes encara consideren propietat seva", conclou Asensio.

GRAN EXPOSICIÓN GRÀFICA I AUDIOVISUAL

Dones periodistes contra el masclisme incorpora recursos i continguts gràfics i nous formats audiovisuals integrats en els 400 metres quadrats de l'Espai Línia amb l'objectiu de facilitar la visibilització de les dones periodistes i la seva feina. Els panells mostren gràficament, d'una manera molt visual, les professionals i les seves circumstàncies, i els vídeos complementen i amplien la informació gràfica. La voluntat d'aquests audiovisuals és, alhora, animar els visitants a aportar més noms de dones periodistes que s'hi puguin anar incorporant progressivament.

CICLE DE XERRADES

En paral·lel a l'exposició, l'Espai Línia acollirà un cicle de xerra-

des dedicat a les dones periodistes que abordarà temes clau entorn de l'exposició. Hi participaran joves periodistes que s'obren camí actualment, dones que han vist truncada o afectada la seva carrera per culpa del masclisme o la violència de gènere i dones que marquen tendència en aquest àmbit. Les xerrades s'emetraran en *streaming* pel nou canal *Espai Línia TV*, un projecte innovador per difondre continguts audiovisuals amb els valors de l'associació, així com per espailinia.cat.

UN ESPAI OBERT A TOTHOM

► Espai Línia és el primer centre de comunicació de proximitat i compta amb el suport de la Secretaria de Mitjans de Comunicació i Difusió de la Generalitat i de l'Ajuntament de Barcelona. El local, ubicat al carrer Girona, 52, de Barcelona, disposa de 400 metres quadrats i està obert a tothom. A més d'exposicions de gran format, acull conferències i debats, i posa a disposició d'entitats i d'organitzacions, gratuïtament, una sala de conferències perfectament equipada.

Cultura de Barri

Serveis | Conciliar la vida cultural

La Xarxa de Centres Cívics i la de biblioteques han creat un servei de cangur per facilitar l'assistència a esdeveniments culturals. Es diu Concilia Cultura i cal demanar cita.

La família centra el Pantalla Barcelona

CINEMA ▶ L'onzena edició del cicle Pantalla Barcelona està portant a 12 centres cívics de la ciutat una setantena de projeccions de pel·lícules locals i internacionals aclamades per la crítica i pel públic. El cicle, que va arrencar l'octubre passat i finalitzarà el març, sobrevola una temàtica que ens és molt familiar. I mai millor dit, perquè el Pantalla Barcelona posa el focus sobre les tipologies de família i la maternitat.

I és que actualment estan havent-hi canvis en els models familiars, sovint convivint estructures tradicionals amb d'altres de més diverses. La societat sap acollir aquesta diversitat? Aquesta és la pregunta que es fa el cicle cinematogràfic i que pretén respondre, o almenys portar a reflexionar els espectadors, a través d'una cartellera de pel·lícules que ha anat projectant els últims mesos i que ho continuarà fent fins al març.

Entre altres, destaquen títols com *Maixabel*, protagonitzada per Blanca Portillo i dirigida per Iciar Bollain; *Cinco Lobitos*, l'últim èxit d'Alauda Ruiz de Azúa, amb Laia Costa com a estrella principal; o bé *En los márgenes*, del director Juan Diego Botto, que compta, entre el seu repartiment, amb noms com Penélope Cruz i Luis Tosar.

També s'estan projectant pel·lícules com *Una familia perfectamente normal*, de Malou Reyman; *Coda*, de Sian Heder, o *Aftersun*, de Charlotte Wells, entre altres films.

El cicle és organitzat per l'Institut de Cultura de Barcelona, que agraeix la col·laboració del Festival Inclús i d'Alzheimer Catalunya Fundació. Aquesta activitat és oberta a tots els ciutadans i és gratuïta, a més d'estar acompanyada d'altres actes que complementen el cicle cinematogràfic.

L'Editorial Joventut rep la Medalla d'Or de l'Ajuntament

HOMENATGE ▶ “Ha estat una cloenda molt emotiva per a un any amb molts reconeixements”. No hi ha millor manera de valorar l'acte d'entrega de la Medalla d'Or al Mèrit Cultural que l'Ajuntament va fer dilluns dia 11 de desembre a l'Editorial Joventut, fundada fa un segle a Barcelona.

Així ho comenta Lluís Zendera, gerent i net del fundador d'aquesta empresa familiar, amb seu al carrer Provença, famosa per ser qui edita la sèrie de *Les aventures de Tintín* a Espanya. De fet, és l'única editorial del món que les edita fora del segell Casterman.

“Ha estat una cloenda molt emotiva per a un any amb molts reconeixements”, afirma Lluís Zendera

Ara bé, Joventut no és només Tintín. “Sempre ens ha donat molta notorietat, però no és tot el que fem”, reivindica Zendera. No és per a menys, atès que actualment l'Editorial Joventut és present a més de 40 països i té distribució a Amèrica Llatina i els Estats Units. Des dels seus inicis, l'editorial va treballar amb autors com Josep Maria Folch i Torres, Josep Carner o Carles Riba, així com il·lustradores com Lola Anglada i el dibuixant Joan Junceda, entre molts altres.

Per celebrar els seus 100 anys, l'Ajuntament ha elaborat un catàleg del centenari de l'editorial, mentre que la biblioteca Jaume Fuster ha acollit recentment una mostra sobre la història del segell barceloní.

Humor per pair els canvis a 'Últims dies a l'Eixample'

Foto: Andreu Asensio

LITERATURA ▶ L'auditori de l'Espai Línia es va omplir el 30 de novembre de gom a gom amb veïns i lectors que volien parlar amb Ferran Escoda sobre la seva darrera novel·la, *Últims dies a l'Eixample*, editada per La Magrana, on explica, d'una manera còmica, però transcendent, el declivi d'un barri i d'una manera de viure.

Sobre l'escenari, acompanyant Escoda, hi havia un seu bon amic, el crític literari Estanislau Vidal-Folch, que va dirigir l'acte. Tot i que el llibre és una gran exageració amb finalitats còmiques, és ple de veritats. El protagonista, en Deulofeu, és “un resistent a l'Eixample”, com diu Escoda. Fill d'una nissaga que es va enriquir fabricant bicicletes, després de tota la vida a l'Eixample, ara veu com el seu barri es transforma i perd la seva identitat.

Però Escoda es nega a identificar-se totalment amb Deulofeu i també reivindica que la història va més enllà de l'Eixample. “Jo volia construir una persona angoixada en un espai urbà. I quin de millor que el meu entorn, en el qual he viscut els últims 20 anys i on he anat detectant uns fets que no els acabava de pair”, va dir l'escriptor.

Fotograma de 'Maixabel'. Foto: Arxiu

Cuina, història, pintura o idiomes: descobreix l'univers dels tallers dels centres cívics

FORMACIÓ ▶ Aprendre idiomes, descobrir els secrets de la cuina, fer un debut en el teatre, iniciar-se en la pintura, cosir o fer pastissos, així com aprendre la història dels grans imperis de la humanitat són algunes de les activitats que planteja la nova temporada de tallers d'hivern als centres cívics de Barcelona.

Les inscripcions per als tallers ja estan obertes. Es poden fer en persona, demanant informació als taulells dels centres cívics, o bé a través d'un aplicatiu web d'inscripcions, disponible al portal dels centres cívics: ajuntament.barcelona.cat/centrescivics.

La cinquantena de centres cívics que ofereixen tallers tenen un calendari diferent. És a dir, que hi ha centres on pot-

ser ja ha començat algun dels tallers, tot i que bona part han arrencat l'activitat després de les festes de Nadal.

Les inscripcions als tallers contemplen descomptes per a persones en situació d'atur o amb alguna discapacitat. En aquests casos, cal matricular-se en persona per poder presentar els documents pertinents per a la sol·licitud. En alguns centres, a més, també s'apliquen altres bonificacions i descomptes, que cal preguntar abans de fer la inscripció.

Amb tot, els tallers dels centres cívics són una bona oportunitat per trencar amb la rutina diària i obrir-se a nous horitzons del coneixement o de l'art.

Foto: Arxiu

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'ns la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
 dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servei sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Netzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es

L'inesgotable David Balaguer

» El periodista esportiu barceloní ha escrit 'El digestiu de la veritat', 14 relats sobre la condició humana
 » "A mi sempre se m'ha considerat un paio molt estrany, però... Què vol dir ser estrany?", es pregunta

Toni Delgado
BARCELONA

David Balaguer (Barcelona, 1976) és un imant d'anècdotes i espontaneïtat. Mentre l'estic retratant amb la càmera, apareix en escena una dona molt inquieta. "O sigui que aquest llibre l'has escrit tu i et dius David Balaguer... Doncs me'l compraré", li promet l'espontània, que podria ser un dels personatges d'*El digestiu de la veritat* (La Magrana) i ja és material potencial per a les seves col·laboracions a *Vostè primer* (RAC1), *Planta baixa* (TV3) i *La Caravana* (Ràdio Estel). Etern perseguidor d'històries, idees i matisos, el periodista esportiu i coordinador del Màster 360 en Ràdio i Televisió (Radiofònics) sempre té els ulls i les orelles ben oberts.

Som a l'illa entre els carrers Consell de Cent i Girona. Molt a prop, al pis dels seus pares, a Roger de Flor, Balaguer va narrar milers de partits imaginaris de futbol amb jugadors i competicions de collita pròpia. "Nena, quin programa vols veure avui?", li preguntava a la seva germana Berta, que triava entre els espais anunciats a la graella del canal de televisió del petit David. L'àvia Mercedes, escriptora de novel·la rosa i amb experiència a la ràdio, ho tenia clar: "Aquest marrec acabarà sortint a la tele".

"Fins que no van ascendir a la feina al pare, l'Antonio, a casa anàvem al dia i no teníem vídeo ni ordinador. El meu accés a l'oci eren els llibres, que devorava i em van ajudar a des-

fermar la imaginació", recorda Balaguer, que es retrata com a "força solitari i, alhora, molt sociable, i amant del silenci, i això que visc a Barcelona [el Poblenou] i no callo mai".

El digestiu de la veritat és un conjunt de 14 relats sobre la condició humana farcits d'imaginació, humor, crítica i reflexió, i amb un punt terapèutic. Hi ha una cura infinita per cada detall. El protagonista de les històries, que comparteix unes quantes dèries i experiències amb l'autor, converteix certs conceptes en personatges i hi parla mentre li van passant coses. "Amb tu no existeix la recaiguda", li exposa a la joventut. "Ets la reductora de disgustos", li diu a la desconfiança. La farsa, la intuïció o la nostàlgia són alguns dels altres protagonistes d'un llibre que té com a germen *El món irreal*, la secció de contes surrealistes que l'eixamplenc tenia a *El món a RAC1* de Xavier Bosch.

PERE CALDERS

Mentre llegeixes l'obra, sents la veu, les pauses i el vitalisme de Balaguer. Quan li comento que em recorda a Pere Calders, fa allò que tant li agrada fer: descol·locar-te. "Ara et quedaràs de pedra... Pere Calders era l'avi del meu millor amic, l'Arcadi Marcet Calders, a qui conec des dels dos anys. Recordo a Pere Calders assegut al sofà als aniversaris de l'Arcadi. La seva figura m'imposava molt perquè les seves històries em fasciaven", confessa, emocionat. De Calders ha heretat l'humor negre, l'absurditat i el fet de riure's de tot, i de Roald Dahl, l'interès per les misèries humanes, que l'entre-

David Balaguer amb el seu llibre 'El digestiu de la veritat'. Foto: Toni Delgado

vistat anomena "soterrani humà". El món fosc.

S'identifica amb un personatge de Dahl, Matilda, a qui també li va canviar la vida una professora [Jennifer Honey]. En el cas de Balaguer, va ser l'Anna, que impartia literatura al desaparegut institut Unitec de Rambla de Catalunya: "Jo anava molt perdut per la vida i tenia moltes inseguretats, i ella em va entendre i va veure que, per com m'expressava i captava l'atenció de la classe, la ràdio podia ser el meu destí. Era un mitjà que ja m'encantava, però no m'hi veia treballant". L'Anna és una de les "aparicions estel·lars", "persones amb qui t'entens i que t'entenen", que s'ha trobat a la vida.

La Mercè, la mare, és qui més l'ha entès i ajudat, i qui va connectar de debò amb aquell xaval feliç que rebia "una incomprensió elevada" cap a la seva manera de fer i de ser. "A mi sempre se m'ha considerat un paio molt es-

trany, però... Què vol dir ser estrany? Tothom té les seves coses, no?", em pregunta Balaguer, que és de grups petits i de poques i grans amistats.

Si pogués reviure algun moment de la seva vida, com fa el protagonista d'*El digestiu de la veritat*, l'eixamplenc tornaria cada dia al moment en què va obrir el paquet de l'editorial amb exemplars de la seva criatura al menjador del pis familiar, amb la mare i el pare. "Va ser un instant màgic que mai oblidaré. Minuts després, la mare ja llegia el llibre a l'habitació. Estava malalta i la seva gran preocupació, això ho vaig saber després, era no perdre's el llançament de l'obra, la presentació i les signatures de Sant Jordi. Va poder gaudir les dues primeres experiències i se'n va perdre la tercera, tot i que encara era viva. La trobo molt a faltar", s'emociona.

Barcelona és un altre personatge del llibre i, sense dubte, l'o-

ficina favorita de l'entrevistat. Mentre camina pels carrers de la seva ciutat, captura moltes idees, que després treballa fins al límit. Com a professor és igual de perfeccionista: "Quan entrem a l'estudi de gravació, m'implico molt i intento que l'alumnat guanyi en seguretat perquè els farà rendir molt més". A Radiofònics també dirigeix, juntament amb Josep Moragas, *La ronda perversa*, un pòdcast imprescindible.

Enamorat de l'esport, on troba metàfores sobre la vida, i tertulià de *La porteria* (betevé), reconeix que va patir molt en la seva etapa com a copresentador del *Hat-trick Espanyol*: "Com que hi barrejava sentiment i professió, perdia el meu estil i estava molt rígid i encarcerat. Compaginar-ho, a partir del segon curs, amb la tertúlia de *La Riera a Divendres* em va permetre que la gent veiés que hi havia dos Davids. El que patia i el que no".

Li pregunto si s'imagina Dani de la Orden adaptant algunes de les històries del llibre a la pantalla gran i li encanta la idea. "Hi veig també Cesc Gay i David Trueba, i David Verdager podria fer molt bé el paper del protagonista", intervé, abans que viatgem a l'univers de Woody Allen i, en concret, a "la fantasia meravellosa" de *Midnight in Paris* i la ment del seu protagonista, l'escriptor Gil Pender [Owen Wilson].

"El pare em sol dir que penso que visc en una pel·lícula. A les persones com el Gil i jo, que ens esculpim fantasies al cap, ens acaben passant coses de pel·lícula. Ara fa temps que no me'n passa cap...", sospira, nostàlgic, Balaguer.

Lliga per a la protecció
 d'animals i plantes
 de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:

ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

No t'ho perdís

Foto: Two Market

Roba a només 1 euro

La Nau Bostik de Barcelona escalfa motors per acollir el Two Market, el famós mercat de roba vintage i de segona mà on tots els productes costen només un euro. Se celebrarà el 21 de gener de 10 del matí a set de la tarda i l'entrada costa tres euros. De fet, ja es poden comprar *online*, tot i que també se'n poden adquirir a les taquilles. En aquesta edició hi ha previstes una seixantena de parades, que posaran a disposició de tothom més de 6.000 peces de roba, així com llibres, vinils, bijuteria i molts més tresors. El Two Market forma part del programa de la Festa Major del Raval de Barcelona.

Famosos

Marc Giró (Barcelona, 1974) és un dels presentadors catalans més carismàtics de la televisió. Ara, acaba de renovar amb TVE per continuar presentant el seu *Late xou*, un programa nocturn d'entrevistes i espectacles on porta a terme, de manera desacomplexada i trencadora, un estil molt característic i personal a l'hora d'entrevistar i conduir un espai d'entreteniment. De fet, tot plegat li ha valgut rebre el Premi Nacional de Comunicació de la Generalitat pel seu llenguatge proper i distès i, també, per normalitzar la informació sobre cultura en un programa de caràcter humorístic, com és el *Vostè Primer*, que presenta a RAC1. D'aquesta manera, aquest llicenciat en Història de l'Art i durant 17 anys editor de moda de la revista *Marie Claire* es consolida com un dels comunicadors més influents del panorama audiovisual català.

La fitxa

QUI ÉS?

M A R C G I R Ó

ÉS FAMÓS PER...

Ser un dels 'showmans' més carismàtics

Acaba de renovar com a presentador de *Late xou*, a TVE

QUÈ HA FET?

Ha rebut el Premi Nacional de Comunicació

El Govern li ha atorgat per la seva manera de fer desacomplexada

A LES XARXES...

Elogis i felicitacions dels admiradors

Les xarxes el destaquen com un dels comunicadors més influents

Llibres

El silenci dels astronautes
Laia Fàbregas

La Rita té set anys, té problemes greus de comunicació a l'escola i s'ha inventat una bombolla que la protegeix dels qui l'envolten. Viu en el seu silenci, no parla amb ningú, però a casa no calla. La seva mare, l'Anna, viu atrapada en una bombolla de culpabilitat. Les dues dones aprendran a superar les seves pors i vulnerabilitats.

Teatre

El Petit Príncep
A. Llätzer, M. Guix i La Perla 29

Àngel Llätzer, Manu Guix i La Perla 29 porten als escenaris el clàssic de Saint-Exupéry, *El Petit Príncep*, amb una combinació de cançons interpretades per actors reals i personatges virtuals, amb una escenografia visual espectacular i màgica que fa viatjar l'espectador. L'espectacle es pot veure a la sala Paral·lel 62 fins al 28 de gener.

Música

Les mil cares de la nit
Èric Vinaixa

Setè disc d'Èric Vinaixa i cinquè en solitari. El cantant miravetà desgrana en aquest nou àlbum el seu món interior, ple de clarsobscurs i llums. Aquest treball ha estat gestat de manera íntegra a Miravet, a la Ribera d'Ebre, i inclou 12 temes que conformen una fotografia emocional i que experimenten amb noves sonoritats per abraçar els sentiments de l'autor.

Pelis i sèries

La sociedad de la nieve
J. A. Bayona

L'ambiciosa *La sociedad de la nieve*, del cineasta barceloní Juan Antonio Bayona, arriba a Netflix. Aquesta cinta, que narra la història de l'avió que es va estavellar als Andes el 1972 i dels seus passatgers supervivents, és el film més car de la història del cinema espanyol i és candidat als Oscars, en la categoria de Millor Pel·lícula Internacional.

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

CONSELLS PER VIURE MILLOR

ESTILS DE VIDA

La millor manera de no passar fred

Foto: Freepik

i GENT GRAN

Després d'una tardor tan suau com la que hem viscut, l'arribada de l'hivern i la baixada pronunciada de les temperatures és més perillosa que mai. Especialment per a les persones grans. El fred afecta més els majors de 75 anys perquè els seus mecanismes de termoregulació estan alterats a conseqüència de l'envelliment. O sigui, que generen menys calor i a la vegada la perden més fàcilment. Per aquesta raó les persones grans han de seguir el millor consell possible pel que fa al fred, que és anticipar-se i prevenir-lo amb els mitjans adequats.

La prevenció no només implica una bona temperatura a la llar, mai inferior a vint-i-un graus, i roba adequada, amb diverses capes. També requereix una dieta que afavoreixi la producció d'energia, rica en carbohidrats i aliments amb un contingut elevat de proteïnes. Els líquids són imprescindibles, perquè a l'hivern no sentim tanta set, però tenim el mateix risc de deshidratació que la resta de l'any. I l'exercici físic. Per molts problemes físics que patim cal exercitar-se regularment, perquè així afavorim el benestar en general, però també perquè generem calor, ni que sigui una mica, durant el procés.

Les claus

HIPOTÈRMIA

Un dels problemes més greus que provoquen les baixes temperatures i que pot conduir a la mort és la hipotèrmia

CIRCULACIÓ

El fred empitjora substancialment tots els problemes relacionats amb els sistemes circulatori i respiratori

RISCOS

Les persones grans més vulnerables són les que viuen soles o les que pateixen malalties com l'ictus o la demència

ROBA

La roba per a l'hivern ha de ser còmode, i convé vestir-se per capes per adaptar-se millor als canvis tèrmics

Foto: Freepik

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA** al
38088 i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta
(individual)

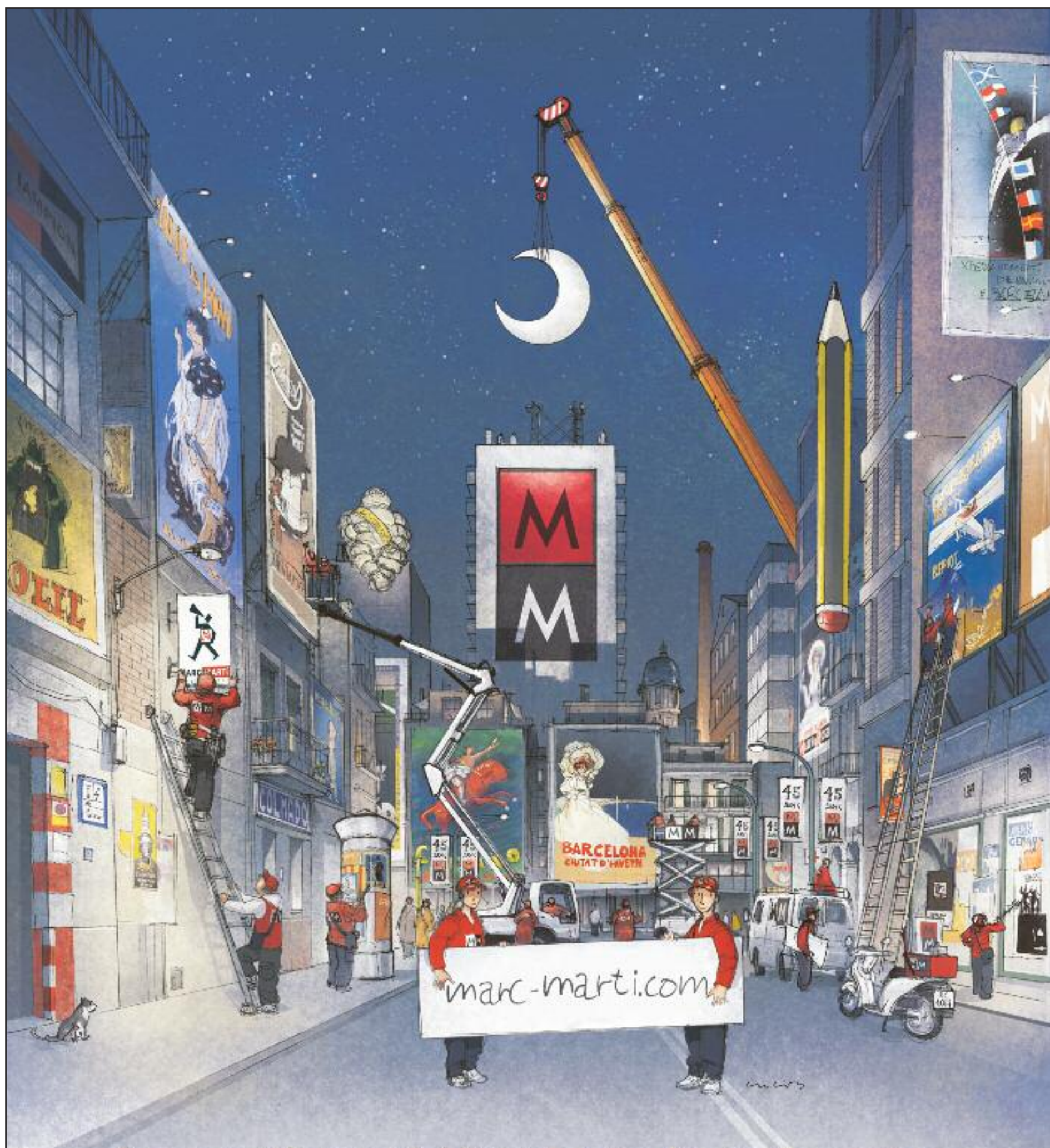

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import íntegre (5€ IVA ínc.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel).
Alt. client 900 104 971 donatius@cruzroja.es. Pol. Prot. dades:
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov /
Ukrainian Red Cross Society

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES